

Publicerad 2008-09-13 00:55 av Totimomo

Alla har vi någon på jobbet som är lite speciell. Som aldrig riktigt kommer in i gruppen. En liten skål för dem så här en fredagskväll, er tid kommer den med (Var självkritiska bara så löser sig det mesta).

Han den där

Nyfriserad.

Nydresserad.

Vem lyder han under nu..?

Han valsar in med ett konjakglas i sin hand.

I skyddet av ett par mörka solglasögon,

Skrattar vi alla åt hans skämt med blodad tand.

Hur kommer det sig att allt som är tragiskt blir roligt,

och det som är roligt blir hemskt efter ett tag..?

Vad tycker du, eller är det bara jag?

Varför är allt tvärtom?

Varför är det vi mot dem?

Äsch, spelar ingen roll.

Inget tränger igenom.

Ingen ser det där inne.

Bakom.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Totimomo med Poeter.se id #20283 innehar upphovsrätten